

pange minu meest kinni!" Mees jái waatama ja partis juba, et teda pidi wangi pandama. Maene ütles: „Siin on minu laulatamise paberid, waadake läbi ja õrge viitke minu aega!" Ülewaatja oli üsna kimpus; ta küsits sellepärast ühe kohtuniku käest nduu, mis ta tegema pidi. Kui kohtunik paberid ára oli waatanud, ütles ta neid diged olewad — ja noorik soitis juba poole tunni páraast ára, ning tema praego laulatud mees pandi selle wöla páraast wangi. — Wölauskujad tegid seda kuuldes laiad filmad, ja wötsid nduuks, meest eluks aeks wangis pidada; aga lastsid siiski ühe kuu-aea páraast teda jálle lahti.

Üks nádal páraast lahtilaekmist, sai Willem kiri, keda ta isi aga lugeda ei mõistnud, lastiks ta ühte oma sõbra seda teha. See kiri oli tema noore naese käest tulnud, kes teda káskis tulla ja ennast temast lasta áralahutada, siis oma maale minna ja oma endist pruuti Katariinat jálle wötta.

Willem ruttas, mis ta wöis, lahutas ennast ára, laks ja wöttis oma endise pruudi,

ning lastiks ennast sellega kohे jálle lausatada, ja sai siis oma esimese nooriku käest need lubatud 6000 rubla täieste kätte. Willem osatis omale nüüd ühe páriskoha, ja elas páraast hääd ja õnneliku elu oma naesega, ja nági veel rõõmuga omad laste lapsed. — Omast esimesest noorikust ei lausunud tema kõigil elu aeval mitte sõnagi, kes teda nii õnnelikuks oli teinud, nii palju raha annud, et ta nüüd oma elu ðiete wöis hakata. Kus see noorik isi jáanud, ei saanud Willem ega teised páraast tåáda.

E. W. Gr.

Alanduse katu.

„Hansukene! wöta ikka mütssi maha," ütles Jaani lekk Mari, oma poeale, „kui sa náåd keegid wöderast tulewat, ehk kúlast läbi minewad, siis pidawad kõik inimesed sinust palju lugu!"

Hans wöttis ka ikka mütssi maha ja oli lahke igaühe västtu, olnud see ülem ehk alam;